

[Korsgaard.]

om mit Partis Stilling, han vil altid mene, den er forkert, i Særdeleshed, naar det gaar ud over hans eget Parti, og da jeg altid i Personen N. Neergaard ved Siden af mange andre Ting har set den udprægede Partimand i store Situationer, ligesom jeg altid i Hr. J. C. Christensen har set den udprægede Partimand, kan det for mig ingen som helst Indflydelse faa, om han bedømmer mit Partis Handlinger saadan eller saadan. Efter mine Begreber er det imidlertid urimeligt i en Bog, der skal udgives for en Biografi, at tale om sligt, der slet ikke kan være saa afklaret, som sligt bør være, før det behandles biografisk. Jeg mener ogsaa, at det ligger udenfor Præsidiets Ret at bevilge af Statens Penge til Udgivelse af den Slags Bøger, og som den lille Rigsdagsmand, jeg er, vil jeg altsaa henstille, at de høje Herrer aldrig gør det mere; een Gang gjort er efter min Mening en Gang for meget.

Hermed forlader jeg Præsidiets og vil gerne henvende nogle ganske faa Bemærkninger til den højtærede Statsminister. Den første Bemærkning drejer sig om, hvad Finansudvalget kan bevilge og hvad ikke. I den Rigsdagssamling, som sluttede sidst i Maj Maaned, blev det vedtaget, at der skulde laves Repræsentationslokaler for Udenrigsministeriet. Denne Bevilling blev tiltraadt af tre Partier, men det konservative Parti som *Helhed* gik imod. Nu har jeg altid været af den Mening, og ogsaa sagt den ved mange Lejligheder, da jeg selv var Medlem af Finansudvalget, at Finansudvalget fornuftigvis kun er at betragte som delegerede for Partierne, og jeg vil i Virkeligheden mene, at naar Afstemningen i Finansudvalget ikke ligger saaledes, at man kan skønne, at der er betydelig Stemning derfor i alle Partier, bør man undlade at udføre de paagældende Ting, indtil Rigsdagen, da det jo er den, der skal afgøre Sagen, kan komme til at udtale sig derom. Derfor vil jeg altsaa tillade mig at spørge den højtærede Statsminister, hvor megen Modstand der skal til i Finansudvalget, som jo ofte er det Udvalg, man spørger med Hensyn til en eller anden Sag, for at man lader Tingene ligge og lader Rigsdagens Medlemmer herved afgøre Sagen. Grundlovens Bud om, at de enkelte Medlemmer har deres personlige Frihed, skulde man dog efter min Mening ikke sidde helt overhørig, og naar man, som sagt, gennem Udvalg kan faa Indtryk af, at der er betydelig eller i hvert Fald ikke helt ubetydelig Modstand mod en Ting, vil jeg henstille, at man af principielle Grunde undlader at lade den

paagældende Ting blive bragt til Udførelse, førend Rigsdagen som Helhed er gaaet ind for den. At dette til visse Tider kan volde nogle praktiske Vanskeligheder, kan der naturligvis ikke være Tvivl om, men jeg tror nu lige godt, at man vilde komme ud i en højst besynderlig Situation, hvis det skulde vise sig, at et Mindretal i Finansudvalget blev Flertal her i Tinget. Det tror jeg altsaa, man i høj Grad bør bestræbe sig for ikke sker.

En anden lille Ting — ja, det foregaaende var nu ikke en lille Ting for Resten —, men en lille Ting, jeg gerne vil henstille til den højtærede Statsminister, er, at samtlige Rigsdagsmænd forsynes med første Klasses Jernbanekort. Nu ved jeg godt, man vil sige, at det betyder ikke noget. Nej, det betyder ikke nogen Verdens Ting finansielt, men det betyder klassemæssigt set noget, og jeg har hørt af et tidligere Medlem af dette høje Ting, som kommer en hel Del sammen med udenlandske Repræsentanter, at de kunde ikke begribe, at Rigsdagens valgte Medlemmer ikke skulde kunne køre paa lige saa fin en Klasse som en jævnt høj Embedsmand, som har Frikort. Jeg er fuldkommen klar over, at praktisk og finansielt betyder det ikke meget, men etikette-mæssigt — og det begynder man jo som bekendt ogsaa at regne med fra socialdemokratisk Side — synes jeg, det betyder en Smule, og jeg henstiller altsaa, at denne lille, overmaade lidet bekostelige Reform gennemføres.

Endelig vil jeg gerne til den højtærede Statsminister sige et Par Ord om Markedsudvalget, som blev nedsat efter Rigsdagssamlingen. Jeg har efter hele min Indstilling overfor, hvad Embedsmænd kan udrette overfor det erhvervsmæssige, ikke nogen stor Tro til, at der kan komme svært meget ud af dette Udvalg, men selvfølgelig vil jeg hilse det med stor Glæde, hvis der kommer det. Men jeg er blevet bekendt med, at det Arbejde, man er inde i, i hvert Tilfælde er ganske overordentlig stort, og da man efter min Mening ikke bør have et saadant Udvalg siddende længere end højst nødvendigt, henstiller jeg derfor, at der gives det paagældende Udvalg den bedst mulige tekniske Hjælp, saa at det snart kan komme gennem det Arbejde, det har med at gøre.

Derefter vender jeg mig med en enkelt Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister. Det drejer sig om lavpasteuriseret Mælk. Der er skrevet en hel Del om dette Problem, som ganske utvivlsomt er af en ikke ringe finansiel Betydning, ikke mindst for Ejendomme, der ligger omkring større